

heller ikke i den Omstændighed, at Valgmenigheden bruger Kirken, behøver at ligge nogen Baggrund for Konsekvenser af den Art, som jeg tænker det ærede Medlem er ængstelig for.

Jeg gaar til et andet Stykke af det ærede Medlems Foredrag, hvor han henedede Opmærksomheden paa Spørgsmaalet om Antagelse af Alterbilleder til Kirker og i denne Forbindelse rettede et Angreb paa det saakaldte Altertavleudvalg i Kunstakademiet. Han betegnede dette Altertavleudvalg som højst ensidigt retningsbestemt, og han mente, man kunde sige om det, at det kasserer, hvad det ikke behager at finde kunstnerisk nok ud fra denne enkelte Retning. Det ærede Medlem nævner et bestemt Tilfælde, et Altertavlebillede til Skals Kirke, malet af Maleren Alb. Petersen, om hvilket det oplyses, at det har været udstillet paa Salonen i Paris og har været Genstand for en indgaaende Vurdering i et fransk Kunstblad, der satte Billedet meget højt. Det ærede Medlem fortsætter med at sige, at hvis dette Billede kasseres, samtidig med at man rundt om i Kirkerne kan se det Stads — det var det ærede Medlems Udtryk —, der er blevet paaoktrojeret Kirkerne forskellige Steder, saa er det rigtignok, mener det ærede Medlem, paa høje Tid, at Kirkeministeriet afbryder Forbindelsen med Altertavleudvalget.

Af denne Udtalelse maa man jo faa den Opfattelse, at det er Kunstakademiets Altertavleudvalg, der bestemmer, hvilket Alterbillede der skal være i en Kirke, og som efter det ærede Medlems Mening bruger denne Myndighed ensidigt i en bestemt Retning, hvis Frembringelser betegnes som Stads. Denne Fremstilling skulde det ærede Medlem vel ikke have fra en af de Kunstnere, hvis Billeder er blevet kasseret. For naar det ærede Medlem taler om det Stads, der er blevet paaoktrojeret Kirker, vil jeg tro, at denne Udtalelse, hvis Rigtighed jeg meget bestemt maa bestride, ikke bygger paa Selvsyn. (*J. Oskar Andersen: Jo!*). Det forundrer mig. Naar det er Tilfældet, maa jeg have Lov til at bede om at faa bestemte Eksempler nævnt paa saadant paaoktrojeret Stads.

Men i øvrigt synes jeg, at hele Fremstillingen beror paa en meget naturlig Mangel paa Viden hos det ærede Medlem om disse Forhold. For det første er det slet ikke Kunstakademiet, der bestemmer, hvilken Kunstner der skal udføre et Alterbillede. Det er Kirkens Bestyrelse, Menig-

hedsraadet, der træffer denne Afgørelse. Og Anordningen om Vedligeholdelse af Kirker siger udtrykkelig, at Anskaffelse af nye Altertavler kun kan ske med Menighedsraadets Samtykke. Fremgangsmaaden er saa den, at Ministeriet først forlanger Erklæring fra de kirkelige Myndigheder, om disse finder Billedet, og herunder bl. a. ogsaa Emnet, egnet til Benyttelse til Alterpyrdelse. Først derefter gaar Sagen til Akademiets Altertavleudvalg, som afgiver sin Erklæring.

Imod Paastanden om dette Udvalgs Ensidighed er det vist tilstrækkeligt at henvise til, af hvem dette Udvalg bestaar. Det er for Tiden Malerne Joakim Skovgaard, Poul S. Christiansen og Sigurd Wandel, Billedhuggerne Harboe og Utzon Frank, Arkitekterne Gottlob og Henning Hansen. Jeg synes, at man, naar man ser paa disse Navne, vil have vanskeligt ved at tro paa den paastaaede Ensidighed, og hvis der ved Stads tænkes paa moderne Kunst, hvad det ærede Medlems Udtryk kunde tyde paa, tør jeg, uden at sige noget om den moderne Kunst — det ligger ganske udenfor min Opgave og for Resten ogsaa udenfor min Evne —, hævde, at det ærede Medlems Paastand i høj Grad har Sandsynligheden imod sig.

Det Eksempel, det ærede Medlem fremførte, skal jeg ikke komme ind paa — det ærede Medlem vilde jo heller ikke for sit Vedkommende tage Stilling til den paagældende Malers Kunst —, men jeg skal dog sige, at Dommen om dette Billede var enstemmig i Altertavleudvalget, og saa tilføje, at jeg ikke tror, at man i kyndige Kredse lægger megen Vægt paa, at et Billede har været udstillet paa Salonen i Paris og faaet venlig Omtale.

Jeg kan altsaa ikke slutte mig til det ærede Medlems Ønske om, at Ministeriet snarest skulde ophøre med Forbindelsen med Altertavleudvalget, men er tværtimod taknemmelig for, at have en saa alsidigt sammensat Komité til min Raadighed ved disse Sagers Behandling. Men jeg skal pointere, at Ministeriet ikke er bundet til at følge Altertavleudvalgets Afgørelser og heller ikke altid gør det, og at der i min forholdsvis korte Tid som Kirkeminister i hvert Tilfælde har været eet Tilfælde, hvor man ikke fulgte Altertavleudvalgets Indstilling.

Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen og det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen har omtalt Præsternes Forpligtelse til at betale Kirkeskat, idet de har fremhævet, at tidligere var Præsterne ogsaa i